

Ιεραποστολή στο Κογκό: Η λατρευτική ζωή

/ [Πεμπτούσία](#)

Image not found or type unknown

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1gBovzv>]

Παραθέτοντας τον συνοπτικό αυτό απολογισμό δεν αγνοούμε τον κίνδυνο που διατρέχει μία ιεραποστολή, όταν σ' αυτήν υπάρχουν πολλές εξωστρεφείς δραστηριότητες. Δηλαδή τον κίνδυνο της παρεκκλίσεως από την Ορθόδοξη ησυχαστική παράδοσι, αυτήν που οφείλουμε κι εμείς ως μοναχοί να τηρούμε, και την εκτροπή στον κοινωνικό ακτιβισμό, κάτι που έχει συμβή στις ετερόδοξες ιεραποστολές. Σήμερα δυστυχώς τείνει να επικρατήσει η συνήθεια να προβάλλεται η ποσότητα του έργου ως δείκτης καλής πορείας μιας Ιεραποστολής. Νομίζουμε όμως, ότι η σωστή εκτίμησης γίνεται, όταν λαμβάνουμε υπ' όψιν κατά κύριον λόγον την ποιότητα της ιεραποστολικής προσφοράς και όχι μόνον την ποσότητα. Δηλαδή την εις βάθος προσφορά και όχι την επιφανειακή. Όταν λ.χ. διαπιστώνουμε ότι το σύνολο των πιστών παραμένει αμετακίνητο στην Ορθόδοξη Πίστι και δεν παρατηρούνται "διαρροές" σε άλλες "εκκλησίες", παρά τα οικονομικά δελεάσματα που τους προσφέρονται, ή όταν υπάρχει μεγάλη προσέλευσις στους Ιερούς ναούς, αυτά είναι ένας καλός δείκτης για την σωστή πορεία της ιεραποστολής.

Μία μεγάλη προσφορά στον τομέα της κατηχήσεως και εμπεδώσεως της Ορθοδόξου διδασκαλίας και του Ορθοδόξου φρονήματος είναι οι κατ' έτος (κάθε Ιούλιο) τελούμενες στο Κολουέζι μηνιαίες Ιερατικές συνάξεις. Σ' αυτές με τρόπο θεολογικό αλλά και απλό διδάσκονται στους ιερείς και διακόνους οι αιώνιες αλήθειες της αγιωτάτης πίστεώς μας. Επίσης, πως θα αντιμετωπίζουν τις πάμπολλες εκεί αιρέσεις -μόνο στο Κολουέζι υπάρχουν 500- και γενικά ό,τι είναι προς πνευματική οικοδομή τους.

Κατά τον χρόνο της τελέσεως των καθημερινών ακολουθιών (Όρθρου, Εσπερινού, Αποδείπνου) και θείας Λειτουργίας οι συμμετέχοντες ιερείς βιώνουν τον πλούτο της λατρευτικής ζωής της Εκκλησίας μας, τον οποίον κατόπιν μεταφέρουν και στις ενορίες τους. Ο Θεοφιλέστατος π. Μελέτιος, όπως έκανε και ο μακαριστός π. Κοσμάς, δίδει ιδιαίτερη βαρύτητα στον τομέα αυτόν, διότι ως προερχόμενος από το Άγιον Όρος, στο οποίο δεσπόζουσα θέσι στην καθημερινή ζωή των μοναχών κατέχει η θεία Λατρεία, έχει μεταφέρει και στην επαρχία του το πνεύμα αυτό. Έτσι η ζωή των πιστών Χάριτι Θεού εκκλησιαστικοποιείται και γίνεται Χριστοκεντρική, στόχοι που έχουν πρωτεύουσα σημασία στον ευαγγελισμό των Αφρικανών αδελφών μας.

Οι πρεσβυτέρες των Ιερέων της Επισκοπής κατά το δεύτερο ήμισυ εκάστου Αυγούστου συμμετέχουν και αυτές σε διοργανούμενο σεμινάριο, στο οποίο διδάσκονται από ελληνίδες πρεσβυτέρες τα καθήκοντα που έχουν ως σύζυγοι ιερέων. Πως, δηλαδή, να τους βοηθούν στο πνευματικό και κοινωνικό τους έργο και όπου άλλου.

Νέοι από τις 120 ενορίες, περί τους 190, ηλικίας από 12 έως 22 ετών, έρχονται κάθε χρόνο κατά τον μήνα Αύγουστο στο Κολουέζι και διδάσκονται την βυζαντινή μουσική τέχνη σε μηνιαία εκπαιδευτικά σεμινάρια, συμμετέχοντας και στις καθημερινές ακολουθίες. Τις ημέρες των σεμιναρίων μπορεί να βιώσει κάποιος το μοναδικό ίσως γεγονός ο χορός στην εκκλησία να αποτελείται από 200 περίπου ψάλτες -νέα παιδιά- που ψάλλουν όλοι μαζί με πόθο, ομοιόμορφα, χωρίς παραφωνίες, διότι σχεδόν όλοι έχουν το μουσικό αισθητήριο και είναι καλλίφωνοι. Τότε ημπορεί να λάβει κάποιος μία μικρή εμπειρία του έργου που επιτελεί η Ορθόδοξη ιεραποστολή.

Η Ορθόδοξη Ιεραποστολή στο Κολουέζι δεν γίνεται με κάποιον ιδιάζοντα και εξειδικευμένο τρόπο, ο οποίος διδάσκεται σε ειδικές σχολές, όπως συμβαίνει σε ετερόδοξες “εκκλησίες”. Απλά ο λαός διδάσκεται την Ορθόδοξη πίστι και ζωή βιώνοντας την λειτουργική ζωή, όπως αυτή βιώνεται στο Άγιον Όρος, η δε διδασκαλία και κατήχησις διαμορφώνονται έτσι όπως την διδασκόμαστε καθημερινά από το Συναξάρι, τις Ακολουθίες των Αγίων, τα λοιπά ιερά βιβλία (Παρακλητική, Τριώδιο, Πεντηκοστάριο), την διδασκαλία των αγίων Πατέρων και όλη την ασκητική και λατρευτική ζωή της Εκκλησίας. Ο άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς σχετικά με το θέμα αυτό λέγει: «Οι ασκητές είναι οι μοναδικοί ιεραπόστολοι της Ορθοδοξίας και ο ασκητισμός είναι η μόνη ιεραποστολική σχολή μέσα στην Ορθοδοξία. Η Ορθοδοξία είναι άσκησης και ζωή, γι’ αυτό και μονάχα διά της ασκήσεως και της ζωής επιτελείται το κήρυγμα και η ιεραποστολή».

Ο αφρικανικός λαός έχει πολλά χαρίσματα και στην καρδιά του διαθέτει μεγάλα αποθέματα αγάπης. Αυτά λόγω της άγνοιας και του ειδωλολατρικού παρελθόντος είχαν εκτραπεί σε άλλες κατευθύνσεις. Τώρα οι διακονούντες στο έργο της Ιεραποστολής θα πρέπει να βοηθήσουν τους εκεί αδελφούς να τα επαναπροσανατολίσουν και να τα εστιάσουν στο πρόσωπο του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Να Τον αγαπήσουν. Αν η ποιμαντική αυτή προσπάθεια κατορθώσει να επιτύχει, ώστε η αγάπη αυτή να γίνη κτήμα της καρδιάς κάθε πιστού αφρικανού αδελφού μας, νομίζουμε ότι η ιεραποστολή θα έχει επιτελέσει τον σκοπό της. Όλες οι λοιπές δραστηριότητες, οικοδομήσεις κτιρίων, καλλιέργειες κ.λπ., μπορεί να θεωρούνται καλές και αναγκαίες, είναι όμως δευτερεύουσες και επικουρικές. Ο

πρωταρχικός στόχος της ιεραποστολής είναι, κατά την ταπεινή μας γνώμη, ο αφρικανικός λαός να αγαπήσει τον Χριστό με όλη την καρδιά του και να γίνει λαός Χριστοφόρος. Αν ο στόχος αυτός επιτευχθεί, τις λοιπές ανάγκες θα έρχεται να αναπληρώσει ο ίδιος ο Κύριος με τον τρόπο που Αυτός γνωρίζει. Αυτός θα γίνει στον λαό του τροφή, ένδυμα, παρηγορία, καταφυγή, ελευθερία.

[Συνεχίζεται]